

4. Кримінальний процесуальний кодекс України, Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Кримінального процесуального кодексу України» : чинне законодавство з 19 листопада 2012 року: (офіційний текст). – К.: ПАЛИВОДА А. В., 2012. – 382 с. – (Кодекс України).

АДВОКАТ У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ

Фастовець Наталія,

кандидатка наук з державного управління, доцентка,

доцентка кафедри приватного та публічного права

Інституту права та сучасних технологій

Київського національного університету технологій та дизайну

Черепньов Данило,

студент групи БП-2-19

Інституту права та сучасних технологій

Київського національного університету технологій та дизайну

Відповідно ст. 59 Конституції України будь-яка людина і громадянин має право на професійну правову допомогу [1]. Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура» [1]. Таким чином, фізичні особи, які не є підприємцями, юридичні особи, фізичні особи - підприємці, органи місцевого самоврядування, державні органи мають право на звернення до господарського суду з метою захисту оспорюваних, порушених, або невизнаних прав та законних інтересів у справах, які законом віднесено до юрисдикції господарського суду.

Статтею 56 Господарського процесуального кодексу України (далі ГПК України) встановлено, що сторона, третя особа, а також особа, якій законом надано право звертатися до суду в інтересах іншої особи, може брати участь в судовому процесі особисто або через представника [2]. У разі вибору в якості захисту своїх інтересів форми особистої участі у справі особа не втрачає права мати в цій справі представника адвоката. У разі, коли порушено права юридичної особи, юридична особа бере участь у справі через свого юрисконсульта, керівника або члена виконавчого органу, уповноваженого діяти від її імені згідно до закону, статуту, положення, або через представника. Держава, територіальна громада у справі бере участь через відповідний орган державної влади, орган місцевого самоврядування відповідно до його компетенції, від імені якого діє його представник, або керівник. Адвокат або законний представник можуть бути представником у суді. При розгляді справ у малозначних спорах представником може виступати особа, яка дося-

гла вісімнадцяти років, має цивільну процесуальну дієздатність, за винятком осіб, визначених у статті 59 ГПК України [2]. Малозначними вважаються справи, які: ціною позову мають суму, що не перевищує ста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб; справи, визнані судом малозначними, крім справ, які підлягають розгляду лише за правилами загального позовного провадження; справи ціна позову в яких перевищує п'ятсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб. Повноваження представників сторін та інших учасників справи підтверджуються довіреністю, виданою на ім'я фізичної або юридичної особи. Довіреність від імені юридичної особи видається за підписом посадової особи, уповноваженої на це установчими документами та/або законом. Повноваження адвоката як представника підтверджуються довіреністю або ордером, виданим відповідно до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність». З умов, коли захист прав і свобод осіб має важливе значення діяльність адвоката вважається визначальною в справах захисту інтересів суб'єктів господарювання у суді.

Метою дослідження є висвітлення питань правового становища і повноважень адвоката в якості представника в господарському процесі.

Предметом розгляду спорів, які розглядаються в господарських судах виступають господарські правовідносини. Господарські відносини законодавство України визначає як такі, що виникають у процесі організації та здійснення господарської діяльності (діяльність суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність) між суб'єктами господарювання, а також між цими суб'єктами та іншими учасниками відносин у сфері господарювання [2]. Статтею 12 ГПК України регулюються питання підвідомчості [2]. Діяльність представника під час перебігу справи в господарському процесі здійснюється від імені особи, яка реалізує захист своїх прав в судовому порядку. Така участь представника в суді є юридичною дією. Дії, в рамках яких представник виконує господарські процесуальні дії в межах повноважень та в інтересах осіб, яких він представляє в суді, носять характер правовідносин, що є двосторонніми і такими, які породжують права та обов'язки для обох сторін.

Відповідно до ст. 10 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» кожен має право на професійну правничу допомогу. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав та особи, яка надає правничу допомогу. Для надання професійної правничої допомоги діє адвокатура України [3].

28 стаття ГПК України свідчить про свободу вибору суб'єктами господарювання своїх представників. Представляти інтереси сторони у господарському процесі мають право керівник чи члени виконавчого органу юридичної особи, адвокат, а з 29.12.19 р. ще й уповноважені співробітники юридичної особи [2].

29.12.19 р. набув чинності Закон № 390-IX від 18.12.19 р. (далі – Закон № 390). Цим Законом внесено зміни до трьох кодексів – Господарського процесуального кодексу, Цивільного процесуального кодексу і Кодексу адміністративного судочинства. До моменту вступу в силу Закону №390 інтереси підприємства в судах усіх інстанцій мали право представляти виключно члени виконавчого органу, або керівник (самопредставництво юридичної особи). Таким чином, штатний юрист або інший співробітник не могли представляти підприємство в суді. Законом №390 було розширено перелік осіб, які можуть представляти інтереси юридичної особи в рамках само представництва [5].

Щодо представництва інтересів господарському процесі, то таке здійснюється адвокатом, за винятком випадків, установлених законом. Правова допомога у господарському процесі громадян та організацій реалізується у формі судового представництва.

Вважаємо за необхідне на основі аналізу законодавства України та наукових джерел зробити висновки про те, що специфікою правового статусу адвоката в господарському процесі виступає предмет та суб'єктний склад господарсько – процесуальних правовідносин.

Ефективна робота адвоката під час судового розгляду з господарських справ (або в процесі досудового вирішення спірних питань) міститься в тому, щоб в короткий термін з'ясувати всі важливі для розгляду справи питання, зібрати необхідні матеріали і стислому вигляді викласти все у документі процесуального характеру для звернення до суду, або для звернення до контрагента.

Таким чином представництво інтересів сторін адвокатом в господарському процесі є правовідносинами в рамках яких особа – адвокат здійснює процесуальні дії в межах наданих їй повноважень від імені та в інтересах особи, яку він представляє. Адвокат, який діє в інтересах юридичної, або фізичної особи в рамках господарсько – процесуальних відносин зобов'язаний здійснювати всі, передбачені законом заходи та використовувати всі законні засоби в цілях захисту інтересів довірителя. Особливістю діяльності адвоката в господарському процесі є те, що адвокат має бути фахівцем в сфері господарського права

Список використаних джерел:

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Господарський кодекс України : Закон України від 16.01.2003 № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18, № 19–20, № 21–22. – Ст. 144.
3. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 2 червня 2016 р. № 1402-VIII // Голос України офіційне видання від 16.07.2016 — № 132-133.

4. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 5 липня 2012р. №5076-VI // Офіційний вісник України. – 2012.- №62. – Ст.17
5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення можливостей самопредставництва в суді органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, інших юридичних осіб незалежно від порядку їх створення: Закон України від 18 грудня 2019 р. № 390-IX // Відомості Верховної Ради України. – 2020. - № 15, Ст.95.

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ОПЛАТИ ПОСЛУГ АДВОКАТА

Фастовець Наталія,

кандидатка наук з державного управління, доцентка,

доцентка кафедри приватного та публічного права

Інституту права та сучасних технологій

Київського національного університету технологій та дизайну

Білякова Яна,

студентка групи БП-1-19

Інституту права та сучасних технологій

Київського національного університету технологій та дизайну

Оплата адвокатських послуг є актуальним питанням сьогодення. Діяльність адвоката є оплачуваною працею, і така оплата здійснюється у вигляді гонорару. Справжній адвокат завжди вартує дорого [1]. Адвокат може лише виконувати функції консультанта або, а може бути потужним інструментом у вирішенні проблеми свого клієнта. Якісний адвокат приймає на себе ризики довірителя, тому такий адвокат коштуватиме клієнту дорого. Оплата адвокатських послуг є особливою оплатою, тому що вона залежить від домовленості двох сторін. Конструктивне вирішення послуг адвоката характеризує рівень культури та професійні якості людини, яка займається адвокатською діяльністю.

Дослідити хронологію регулювання оплати праці адвоката (судового представника) на території сучасної України.

У часи Київської Русі адвокатів не існувало. Існував інститут судового представництва - найчастіше учасників судового процесу представляли родичі чи інші близькі особи. Це представництво діяло на безоплатній основі. Тому, в часи Київської Русі не було поширене питання, щодо оплати праці.

Науковці вважають, що адвокатура в Україні почала розвиватися XIV–XVI ст. В цей період міста, які жили за магдебурзьким правом. Достеменно невідомо яким чином оплачувалися послуги представникам захисту.